

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XII. Inquiritur modus, quo tumultus excitantur, & terrificationes
nocturnæ fiunt?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

primum quidem, qui non ut instrumenta mortis signa hæc à Dæmonibus assumuntur; deinde quia non ipsi Dæmones, dum hæc signa efficiunt, vitam nobis adimunt: solum his denunciant terminum vitae adesse.

CAP. XII.

*Inquiritur modus, quo tumultus excitantur, & ter-
rificationes nocturnæ sunt.*

Hec vobis modis intelligi potest, tumultus hos à spiritibus excitari. Alter est, ut dicantur spiritus primùm corpora assumere, humanis corporibus simili; atque ita velut homines quidam, malleos, atq; alia instrumenta, quibus strepitus excitantur, tractet. Alter, ut nulla corpora assumant, & nihilominus hos strepitus excitent.

Vterque modus, his, quemadmodum aliis spiritualibus creaturis, possibilis est. Ratione ad hanc rem probandam opus non est. prioris tot suppeditant exempla sacræ literæ, quot opus est ad hanc rem etiam in refractariis persuadendam. posteriorem ipsis possibile esse probat vel solius cæli conuersio, quod à spiritibus mouetur, quamvis corpus, ut mouere valeant, nullum assumant.

Nec modò vterque modus possibilis est spiritibus: etiā vterque & què est facilis. Corpus assumptum nihil in hoc negotio spiritus iuuat. Tam in corpore, quā extra corpus sunt expediti. Id discriminis est, quod in priori maior videatur esse occupatio; dum prius corpus assumitur, quā tumultus excitetur: in posteriori minor, ubi corpus assumitur nullum.

Sed quem modum in his tumultibus excitandis spiritus seruant? Dubium non est, quin nonnunquam in assumptis corporibus ipsis excitent: quia non audit solū, verum etiam visi sunt sub humana specie spiritus, horum tumultuum authores.

Interim tamen, ut plurimum fieri dixerim, ut nullum corpus assumant, & sola sua ingenita ipsis vi atq; potestate, absq; ullius assumpti corporis subsidio eosdem efficiant:

Cum enim propositum spiritibus hic sit, ut hominum mortes indicent: ad hoc verò necesse non sit, ut sub spectabili forma se exhibeant (solus tumultus, qui ad aures defertur, id abundè præstat) quid quoquo assumpto corpore opus est?

Quid quod quæ in hoc strepitu, in vsu instrumenta esse videtur, reuera in vsu non sint? & quæ moueri iudicantur corpora, reuera

uerā non semper moueantur? Quod dicimus hoc est: Non necesse est, vt si nobis audire videamur deferri asseres, aptari tumbā, quę cadauer mortui excipiat, & eandem malleis claudi; hæc reuera fi- ant; id est, & asseres deferantur, & aptetur tumba, & malleorum sit usus: necesse hoc non est. Quemadmodum re ipsa spiritus corpora humana non habent, dum humana specie se spectandos exhibent; ita non semper ab illis rebus sonus excitantur, à quibus excitari videtur; nec semper corpora mouentur, quæ moueri videntur.

8. Huius si non aliud argumentū esset, hoc sufficeret, quod mox postquam sonum auditu perceperimus, si ad locum, vbi ille excitatus est, aduolemus, nihil eorum, per quæ sonum excitatum iudicauimus, reperiamus: inueniamus etiam nihil inordinatum, sed omnia suis locis, & ordinibus optimè composita.
9. In aëre igitur, & per aërem h̄c fiunt omnia. illum ita collidūt spiritus, vt nunc delatorum asserum, nunc percutiētis mallei, nunc alios atque alios sonos reddat.
10. Hanc rem confirmat obtusior sonus, qui in his terrificationibus notatur. quamuis enim proximo loco excitetur, à longè nihilominus fieri videtur; nec ita, vt ille, qui malleorum ictibus fit, aures percellit.
11. Verū enim uero, etsi malleorum & asserum sonus non sit, qui excitatur; verus tamen est sonus propterea quod quæcunque ad sonum perficiendum necessaria sunt, h̄c reperiantur, corpus in quam percutiens, corpus percussum, atque medium, in quo sonus excipitur, & ad aures defertur.
12. Tria tamen hæc non re ipsa semper sunt distincta. Non aliud est semper quod percutitur corpus, aliud quod percutit, aliud medium in utriusq; corporis collisione excitatus strepitus recipitur. Medium nunc cum percutiente, nunc cum percusso idem est: sive etiam cum utroq; idem.
13. Potest dæmon vel duas inter se aëris partes collidere; atque tum ex utriusq; collisione exortus sonus, in medio, quod à percutiente & percusso corpore non differt, excipitur. Potest quoque vel alio quopiam corpore verberare aerem; vel aerem ad aliud solidum corpus allidere. atque tum à medio neq; percutiens corpus differt, neque percussum.
14. Porrò, quomodo cunq; tandem strepitus excitantur, dæmonum illi potestate excitantur. qua verò illa? an quam intellectiuā vocamus? an voluntate, an alia aliqua, ab utraque diuersa?

Sola

Sola intellectus operatio hic non sufficit. Eius omnis in rebus cognoscendi occupatio est; in qua dum versatur, præter id quod in ipso est, prorsus fit nihil. At tumultus hi sunt aliquid extra intellectum: in aere formantur, in ære consistunt, in aere conseruantur & per aerem ad audientium aures deferuntur.

Non solo etiam voluntatis imperio fiunt. Diuinæ virtutis est, 15. solo voluntatis imperio res producere. In solo Deo locum habet quod dicitur; dixit & facta sunt. Ea non est spirituum aut bonorum aut malorum virtus, ut quæ velint & imperant, mox fiunt.

Tertia igitur vis est, qua hōs tumultus excitant, illa inquam, 16. quam motuam virtutem non incongruè dixerimus. Hac quemadmodum se mouent, ita orbes cælestes, ita quæcunq; volunt corpora. hac tumultus hos excitant, hac quæcunque ferè apud mortales agunt, exequuntur.

Interim quamvis hæc sola sit, quæ tumultus excitet, cæterarum tamen facultatum opera hæc non eiicitur. Quemadmodum homo nihil mouet aut operatur, ad quod non prius voluntas impulit: voluntas autem ad nihil impellit, quod non tanquam bonum, intellectus proposuit, ita ad quemcunque strepitum, qui à spiritibus excitatur, accedit voluntatis imperium, cum rationis iudicio & dictamine.

CAP. XIII.

LOCA etiā atq; tempora, quibus strepitus hi excitantur, obseruanda sunt, ne quid eorū, quæ cum ipsis coniuncta sunt, præteriisse videamur. 1.

Loca verò sex præcipue, vbi tumultus excitantur, notantur. primus est, vbi animam agit is, cuius mortem signa testantur. secundus, vbi eiusdem degunt amici, qualescunq; tandem illi sint. tertius est, vbi possessiones habuit aut prædia. quartus, vbi officia seu munia quædam obiuit. quintus, vbi quæ ad funus necessaria sunt comparantur. sextus, vbi corpus mortuū sepelitur.

Denullo dictum locorum dubium est. Exempla hīc supertinent quotidiana: veruntamen in primo illo frequentius audiuntur tumultus, vt credi possit, omnino dæmones desiderare, vt in praesentium & domesticorum notitiam mors subsecutur perueniat.

Ratione secundi loci sit, vt strepitus etiam in remotissimis orbis partibus obseruati sint, vbi scilicet ij, qui morituro quadam ratione coniuncti sunt, versantur. quocirca & hic locum habet, quod